

TYTUŁY WYKONAWCZE JAKO PRZEDMIOT FAŁSZERSTWA

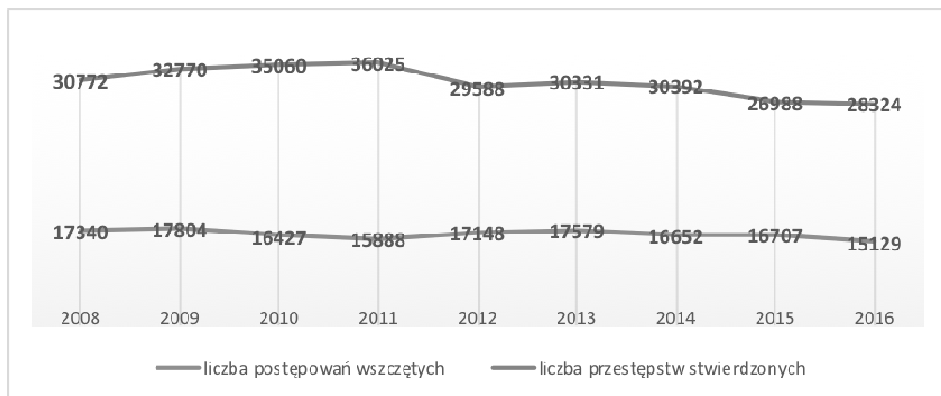
Executive titles as a subject of falsification

Istnieją przestępstwa, które z pozoru wydają się skomplikowane i brutalne, ale są również i takie, które okiem „pospolitego przestępcy” mogą wydać się atrakcyjne i nieczyniące nikomu bezpośredniej krzywdy. Do tej drugiej kategorii zaliczyć można fałszerstwo dokumentów, które tylko z pozoru wydaje się wymagać specjalistycznej wiedzy i sprzętu. Do fałszerstwa dokumentów, a w szczególności tytułów wykonawczych, potrzebne są bowiem: skaner, drukarka, długopis, pismo wzorcowe pochodzące z sądu oraz zamiar popełnienia przestępstwa.

Zgodnie z *Raportem o stanie bezpieczeństwa w Polsce w 2016 roku*, „najczęściej odnotowanymi przestępstwami skierowanymi przeciwko wiarygodności dokumentów było ich podrabianie lub przerabianie”. W 2016 roku wszczęto 28 595 postępowań przygotowawczych w sprawach związanych z przestępstwem skierowanym przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu, z czego 23% to postępowania opierające się na materiałach operacyjnych. W przypadku natomiast Żandarmerii Wojskowej było to 57 postępowań karnych, z których zakończono 47, z ustaleniem sprawców w 40 z nich. Przestępstwa te polegały najczęściej na przerabianiu lub podrabianiu dokumentów¹.

W odniesieniu do statystyki prowadzonej przez Komendę Główną Policji stwierdzić można, iż w 2016 roku liczba postępowań wszczętych z art. 270 k.k. zmalała w porównaniu z 2008 rokiem. To samo wywieść można w odniesieniu do liczby stwierdzonych przestępstw, ponieważ w 2008 roku było ich 30 772, natomiast w 2016 roku liczba ta spadła do 28 324.

¹ *Raport o stanie bezpieczeństwa w Polsce w 2016 roku*, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, s. 201.

Ryc. 1. Dane Komendy Głównej Policji dotyczące przestępstwa podrabiania dokumentów z art. 270 k.k. w latach 2008–2016.

Źródło: www.statystyka.policja.pl/st/kodeks-karny/przestępstwa-przeciwko-15/63643,Podrabianie-dokumentow-art-270.html (dostęp: 25.09.2019).

Przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów stanowiły 49% działalności zorganizowanych grup przestępczych, co stwierdziła O. Krajniak w przeprowadzonych badaniach. Działania wspomnianych grup obejmowały czynności warunkujące popełnienie przestępstw stanowiących główny nurt działalności, a wśród nich fałszowanie pieniędzy oraz fałszowanie dokumentów. Informacje te potwierdzają wnioski H. Kołeckiego mówiące o tym, że dokument jest obecnie najczęstszym narzędziem popełniania przestępstw, także w przypadku zorganizowanych grup przestępczych².

Problem przestępstw skierowanych przeciwko dokumentom dostrzeżono również na poziomie europejskim. Jest to związane z przepływem migracyjnym ludności, co stwarza pole do działania nie tylko zorganizowanym grupom przestępczym, ale także terrorystom. W reakcji na dostrzeżoną problematykę Komisja Europejska zapowiedziała walkę z fałszowaniem dokumentów podróży i tożsamości. Plan działań ma zostać oparty na solidnych systemach zapobiegających nadużyciom i zagrożeniom spowodowanym brakami w zabezpieczeniach dokumentów. Zgodnie z danymi przedstawionymi przez Komisję, $\frac{3}{4}$ fałszywych dokumentów to podrobione dokumenty wydawane przez państwa członkowskie UE oraz państwa stowarzyszone w ramach Schengen.

Dane Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej wskazują, że dowody tożsamości wydawane przez państwa członkowskie należą do najczęściej wykrywanych i podrabianych dokumentów, które używane są jako dokumenty

² O. Krajniak, *Zorganizowane grupy przestępcze. Studium kryminalistyczne*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011, s. 188.

podróży wewnątrz strefy Schengen. W II kwartale 2016 roku odnotowano zwiększenie liczby przypadków oszustw polegających na posługiwaniu się dokumentem przez osobę podobną do prawowitego właściciela, tzw. *look-alike fraud*³. Ponadto dostrzeżono również przestępstwa pozyskiwania autentycznych dokumentów na podstawie fałszywych dokumentów tożsamości, np. aktu urodzenia czy aktu zgonu. W reakcji na powyższe Komisja Europejska wezwała państwa członkowskie do podjęcia działań zmierzających do poprawy jakości dokumentów podróży. Omawiane przestępstwa podlegają bowiem stałym zmianom, a grupy przestępcze zajmujące się tego typu działalnością stale podnoszą poziom specjalizacji, rozwijając swoje umiejętności poprzez nowe formy fałszerstw, np. ominięcie kontroli biometrycznej.

Wydaje się, że tylko wprowadzenie odpowiednich zabezpieczeń, w tym podniesienie jakości metod produkcji czy systemów kontroli, może ograniczyć fałszowanie lub podrabianie dokumentów tożsamości. Coraz więcej oszustw bowiem polega na posługiwaniu się czyimiś dokumentami. Zgodnie ze sprawozdaniem Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej z 2016 roku, liczba kradzieży tożsamości i przypadków nieuczciwego uzyskania autentycznych dokumentów wzrosły względem 2015 roku odpowiednio o 4% i 76%⁴.

Przestępstwa przeciwko dokumentom stanowią wyjątkowy problem, ich efekty bowiem prowadzą do wielu poważnych problemów społecznych i gospodarczych, takich jak zachwianie pewności obrotu gospodarczego czy utrata poczucia bezpieczeństwa ze strony administracji. Wspomnieć należy, że przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów stanowi 6% wszystkich przestępstw, natomiast wśród przestępstw gospodarczych to aż 40%⁵. Skala omawianego zjawiska świadczyć może o powszechnym przekonaniu, że mając do dyspozycji ogólnodostępne urządzenia biurowe, można w zaciszu własnego domu wyprodukować idealny falsyfikat, który zdalny będzie do wykorzystania w określonym celu. Przedstawiona skala przestępstw prowadzi do istotnego problemu organów administracji, jakim jest nienadążanie w należyтым zabezpieczeniu dokumentów. O ile jeszcze kilka lat temu jakość ogólnodostępnych skanerów i drukarek, jak również ich wysoka cena, mogły uniemożliwiać podrobienie dokumentu, o tyle dziś nie stanowi żadnego problemu doskonałe zeskanowanie i wydrukowanie podpisu lub pieczętki. „Bardzo dobrym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie obowiązku wydawania tytułów wykonawczych na

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady, *Plan działania na rzecz wzmocnienia europejskiej reakcji na przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów*, Bruksela dnia 8.12.2016 r., COM (2016) 790 final.

⁴ <http://frontex.europa.eu/publications>.

⁵ <https://tvn24bis.pl/z-kraju,74/projekt-ustawy-o-dokumentach-publicznych-trafi-do-podkomisji,813005.html> (dostęp: 25.09.2019).

specjalnym, zabezpieczonym znakiem wodnym, czipem lub hologramem papierze. Świadectwa szkolne posiadają obecnie lepsze zabezpieczenia niż wyroki w Polsce⁶ – mówi Monika Janus, była rzecznicz Krajowej Rady Komorniczej w wywiadzie dla Polskiego Radia.

Również na płaszczyźnie egzekucji sądowej problem fałszerstwa dokumentów stanowi poważne zagrożenie, ponieważ tytuły wykonawcze pochodzące z sądów mają bardzo niski poziom zabezpieczeń. Dokumenty te wydawane są bowiem na zwykłym papierze, bez zaopatrzenia w znaki specjalne takie jak chociażby znaki wodne czy inne techniczne zabezpieczenia. Istotny problem stanowi również fakt, iż nie istnieje aktualnie jeden wzór czy wykaz parametrów technicznych, którym powinny odpowiadać dokumenty urzędowe. Prowadzi to do sytuacji, iż tytuły pochodzące od różnych sądów mogą różnić się formatem papieru, na który zostały naniesione, nie wspominając o jego gramaturze. Ponadto klauzula wykonalności, nadawana tytułowi egzekucyjnemu, może mieć formę pieczęci wypełnianej odręcznie lub formę nadruku. Wspomniane klauzule, wobec braku jakiegokolwiek unifikacji, różnią się od siebie w ramach powyższych form, w zależności od sądu, który je wydał.

Z punktu widzenia obrotu gospodarczego niekorzystne będzie rozpowszechnianie tej wiedzy, jednakże „szacuje się, że w obiegu mogą być miliony fałszywych dokumentów, a wśród nich wyroki sądowe, tytuły egzekucji komorniczych czy akty notarialne⁷”. W 2016 roku przynajmniej 420 komorników miało w swojej kancelarii złożony do egzekucji podrobiony tytuł⁸.

Powyższe wynikać może z faktu, iż komornik sądowy, mający w swojej pracy styczność z dziesiątkami tysięcy tytułów wykonawczych, nie posiada skutecznych narzędzi umożliwiających weryfikację autentyczności przedłożonych tytułów wykonawczych i nawet posiadanie przez niego obszernej wiedzy w zakresie bezpieczeństwa dokumentów nie ustrzeże organu egzekucyjnego od wszczęcia postępowania na podstawie fałszywego tytułu. Przy użyciu ogólnodostępnych drukarek i skanerów przeciętny „Kowalski” jest w stanie sporządzić tytuł egzekucyjny łudząco podobny do oryginalnego dokumentu.

Jak wyżej wspomniano, pomijając tytuły pochodzące z „e-Sądu” czy akty notarialne zaopatrzone w klauzule wykonalności, skupiając się jedynie na tytułach pochodzących z sądów w formie papierowej, można z przekonaniem stwierdzić, że ich zabezpieczenia oparte są raczej na wierze w ludzką uczci-

⁶ <https://www.polskieradio.pl/42/5202/Artykul/1831739,Uwaga-na-nowe-oszustwo---na-komornika-Falszywe-tytuły-wykonawcze-zalewaja-kancelarie> (dostęp: 25.09.2019).

⁷ <http://centrumprasowe.pap.pl/cp/pl/news/info/70465,25,debata-pap-konieczny-przeglad-mozliwosci-zabezpieczenia-dokumentow-publicznych> (dostęp: 25.09.2019).

⁸ <https://www.polskieradio.pl/42/5202/Artykul/1831739,Uwaga-na-nowe-oszustwo---na-komornika-Falszywe-tytuły-wykonawcze-zalewaja-kancelarie> (dostęp: 25.09.2019).

wość aniżeli technice. Jedynymi ich zabezpieczeniami są bowiem pieczęć z godłem wybita przez Mennicę Polską i podpis.

Metoda weryfikacji stosowanej dla potwierdzenia oryginalności dokumentu związana jest z użytymi w dokumencie zabezpieczeniami. „Kontrola autentyczności polega na identyfikacji obecności i weryfikacji jakości poszczególnych cech zabezpieczających”⁹.

Weryfikację autentyczności dokumentu można przeprowadzić organoleptycznie – za pomocą zmysłów, bez stosowania przyrządów (kontroli podlegają elementy zabezpieczające, których istnienie może stwierdzić przeciętny człowiek). Stopień wyżej lokuje się weryfikacja dokonywana za pomocą prostych urządzeń, detektorów czy maszyn (np. lampa UV); tego typu weryfikacja wymaga już szerszej wiedzy. Istnieje również weryfikacja ekspercka, do której przeprowadzenia jest niezbędna specjalistyczna wiedza oraz skomplikowana aparatura.

Poziom zabezpieczenia tytułów wykonawczych oraz zakres wiedzy na temat zabezpieczeń dokumentów sugeruje, że zgodnie z powyższą trójstopniową klasyfikacją, weryfikacja tytułu przez komornika znajdować się będzie w grupie pierwszej, podstawowej. Głównym źródłem wiedzy komornika w zakresie wiedzy o oryginalności tytułów wykonawczych jest doświadczenie i styczność z tysiącami tego typu dokumentów na etapie aplikacji i asesury.

H. Kołecki w odniesieniu do obiegu publicznoprawnego wskazuje na możliwą weryfikację oryginalności dokumentów na pięciu poziomach:

- użytkownika,
- kontrolera (standardowa urzędowa kontrola),
- wystawcy dokumentu,
- eksperta kryminalistyki w dziedzinie dokumentów,
- eksperta producenta lub emitenta (np. PWPW, NBP)¹⁰.

Jednocześnie powyższe poziomy można ponownie sprowadzić do trzech wymienionych wcześniej grup: zwykłego obywatela, urzędnika i eksperta¹¹.

W świetle powyższego zaryzykować można stwierdzenie, że weryfikacja autentyczności tytułów odbywa się „na oko”.

Z informacji uzyskanych w trakcie rozmów z sędziami wynika, że oni sami, gdy dostają akt notarialny, któremu mają nadać klauzulę wykonalności –

⁹ S. Jakucewicz, S. Khadzhyanova, *Sposoby zabezpieczania dokumentów*, Monografie Politechniki Łódzkiej, Łódź 2015, s. 133.

¹⁰ H. Kołecki, *Techniczno-kryminalistyczne badania autentyczności dokumentów publicznych*, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2002, s. 66.

¹¹ S. Jakucewicz, S. Khadzhyanova, op. cit., s. 147.

również nie dokonują żadnej weryfikacji. Wynika to z przyjętej zasady domniemania prawdziwości aktu notarialnego.

Parlament uchwalił ustawę o dokumentach publicznych, która w dniu 26 listopada 2018 r. przedłożona została prezydentowi do podpisu. Celem przywołanej ustawy jest stworzenie skutecznego systemu bezpieczeństwa dokumentów publicznych. Projektodawca dostrzegł, że nawet najlepiej zabezpieczone dokumenty, bez szczelnego systemu, nie stanowią wystarczającej ochrony przed ich fałszowaniem i wykorzystywaniem do popełniania przestępstw. W pełni również należy zgodzić się z projektodawcą, że czynnikami sprzyjającymi rozwojowi zjawiska fałszerstw dokumentów są: rozproszona produkcja dokumentów, stosunkowo niski poziom zabezpieczenia przed fałszerstwem niektórych dokumentów, brak zunifikowanych wzorów wielu dokumentów urzędowych, nasilenie ruchów migracyjnych, a także dynamiczny wzrost działalności grup przestępczych, zachęcanych wysokimi dochodami z tego procederu, oraz szybki rozwój techniki łatwo dostępnej dla przeciętnego użytkownika.

Zgodnie z założeniem, dokumentami publicznymi będą także dokumenty wydawane na podstawie ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2017 r. poz. 2291) – art. 2 ust. 3 projektu, oraz dokumenty sądowe (odpisy prawomocnych orzeczeń sądów, z których wynika nabycie, istnienie lub wygaśnięcie prawa, albo odnoszących się do stanu cywilnego, wydawane przez sądy odpisy orzeczeń lub zaświadczenia stwierdzające uprawnienie do: reprezentacji danej osoby, dokonania czynności prawnej bądź zarządu określonym majątkiem, odpisy postanowień sądów i referendarzy sądowych w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułom egzekucyjnym innym niż wymienione w art. 777 § 1 pkt 1 i 1¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822 z późn. zm.), gdy ich przedmiotem są tytuły egzekucyjne nie pochodzące od sądu). Uzasadnieniem dla wyłączenia tego rodzaju dokumentów z definicji ogólnej dokumentu publicznego jest projektowane zabezpieczenie, które będzie polegało na wprowadzeniu jednolitego zabezpieczonego blankietu dla dokumentów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie oraz dla wyżej wymienionych dokumentów sądowych. Takie rozwiązanie pozwoli z jednej strony zabezpieczyć narażone na fałszerstwa dokumenty, z drugiej zaś uwzględnić masowość i specyfikę tych dokumentów. Nie byłoby możliwe opracowanie wzoru dla poszczególnych dokumentów wydawanych przez notariuszy i dokumentów sądowych w rozumieniu założonej definicji wzoru dokumentu publicznego, treść zawarta w tych dokumentach jest bowiem zmienna. Projekt rządowy przewiduje wreszcie dokonanie przeglądu pozostających w obiegu

prawnym dokumentów wypełniających funkcje dokumentu publicznego, o czym stanowi przepis art. 81.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych ma pełnić funkcję organu rządowego odpowiedzialnego za kształtowanie polityki bezpieczeństwa dokumentów publicznych (art. 1 ust. 4 projektu). Określi on, w drodze rozporządzenia, wykaz minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem, wymaganych dla dokumentów publicznych poszczególnych kategorii, uwzględniając kategorię dokumentu publicznego, dla którego ustalono: materiał, z którego dokument jest wykonany, funkcję, jaką on pełni, oraz możliwość weryfikacji autentyczności dokumentu publicznego w każdej z kategorii.

Jednak w zakresie:

- tytułów wykonawczych wydawanych przez sądy lub referendarzy sądowych;
- odpisów prawomocnych orzeczeń sądów, z których wynika nabycie, istnienie lub wygaśnięcie prawa, albo odnoszących się do stanu cywilnego;
- odpisów orzeczeń lub zaświadczeń stwierdzających uprawnienie do: reprezentacji danej osoby, dokonania czynności prawnej bądź zarządu określonym majątkiem wydawane przez sądy;
- odpisów postanowień sądów i referendarzy sądowych w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności tytułom egzekucyjnym innym niż wymienione w art. 777 § 1 pkt 1 i 1¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, gdy ich przedmiotem są tytuły egzekucyjne nie pochodzące od sądu minister sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory jednolitych blankietów dokumentów publicznych, wraz z wykazem minimalnych zabezpieczeń przed fałszerstwem tych dokumentów, uwzględniając ich znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, zakres informacji umieszczanych na tych dokumentach, sposób ich sporządzania oraz potrzebę ujednoczenia poszczególnych rodzajów dokumentów.

Odnosząc przedstawioną problematykę do faktu istnienia w obiegu fałszywych tytułów wykonawczych, podkreślić należy, iż obowiązkiem komornika przed wszczęciem egzekucji jest zbadanie jedynie formalnej poprawności wniosku. Komornik sądowy nie posiada specjalistycznej wiedzy, a państwo nie zadbało o zabezpieczenie tych dokumentów sądowych nie tylko w dostateczny sposób, ale w ogóle tego nie uczyniło. Należy mieć również na uwadze, że komornik, który wstrzyma się ze wszczęciem egzekucji na podstawie autentycznego tytułu wykonawczego, jeśli z jakiegoś powodu wzbudziłyby on jego wątpliwości, może ponieść odpowiedzialność w sytuacji, gdy spowodowany przez niego przestój w egzekucji dał czas dłużnikowi na ukrycie czy wyzbycie się

majątku. Oczywiście komornik może na własną rękę podejmować próbę potwierdzenia autentyczności tytułu wykonawczego przez każdorazowe kontaktowanie się z sądem, który wydał przedłożony przez wierzyciela tytuł, w celu weryfikacji, czy pod daną sygnaturą zapadło orzeczenie przekazane do egzekucji, jednak biorąc pod uwagę czas, jaki musiałby poświęcić na ustalenie autentyczności każdego tytułu wykonawczego, rodziłby potrzebę zatrudnienia dodatkowego pracownika w kancelarii komorniczej zajmującego się telefoniczną weryfikacją tytułów. Z kolei z uwagi na liczbę komorników w Polsce, a także liczbę tytułów składanych do egzekucji, konieczność weryfikacji tytułów wykonawczych mogłaby w istotny sposób wpłynąć na sprawność działania sądów.

Skupiając uwagę wokół problematyki fałszerstwa tytułów egzekucyjnych, wysunąć należy wnioski o konieczności dążenia do wyeliminowania wszelkich możliwych sposobów fałszowania dokumentów przez sprecyzowanie ich zabezpieczeń fizycznych i wprowadzenie rozwiązań systemowych w zakresie obrotu dokumentami, w tym także tytułów wykonawczych. Wynika to przede wszystkim z faktu, iż komornicy sądowi wyposażeni są w szczególne uprawnienia dające im możliwość naruszenia jednego z najważniejszych praw – prawa własności. W zgodnym z prawem postępowaniu egzekucyjnym podstawą egzekucji jest tytuł wykonawczy. Wierzyciel, aby móc go złożyć do egzekucji komornikowi, musi często latami dowodzić swoich praw przed sądem, angażując w to własne środki, bez pewności co do efektu tych trudów. Na podstawie tytułu wykonawczego dochodzi do ingerencji w prawo własności innego podmiotu, wyrażone w postaci egzekucji z rachunku bankowego, licytacji ruchomości czy nawet eksmisji z lokalu mieszkalnego. Należy mieć powyższe na uwadze i zdawać sobie sprawę, jak wielką siłą – wbrew pozorom – jest ta kartka papieru z nadrukowaną treścią, pieczętą i podpisem. Banknot 10-złotowy jest niewyraźalnie lepiej zabezpieczony niż tytuł egzekucyjny na 1 000 000 złotych. Niezależnie od kwoty podlegającej egzekucji i osoby dłużnika, egzekucja zawsze będzie ingerencją w prawo własności przez organ do tego upoważniony na mocy ustawy. Wprowadzanie do obrotu fałszywych tytułów wykonawczych nie tylko doprowadzi do uszczuplenia majątku podmiotów, które staną się ofiarami tego przestępstwa, nie tylko podważy zaufanie do organów egzekucyjnych czy samego państwa, nie tylko zaburzy pewność obrotu gospodarczego, lecz przede wszystkim naruszy „święte” prawo własności.

Streszczenie

Artykuł poświęcony został problematyce istnienia w obrocie sfałszowanych dokumentów, w tym również tytułów wykonawczych. Przepięstwa skierowane przeciwko dokumentom stanowią poważne zagrożenie, ponieważ ich efekty prowadzą do problemów gospodarczych i społecznych, wśród których do najistotniejszych zaliczyć należy zachwianie pewności obrotu gospodarczego czy utratę przez społeczeństwo poczucia bezpieczeństwa. Szacuje się, że przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów stanowią 6% wszystkich przestępstw, natomiast wśród przestępstw gospodarczych to aż 40%. Skala opisanego problemu wynika w głównej mierze z braku uregulowań w zakresie bezpieczeństwa dokumentów, w tym niewystarczająco wysokiej jakości metod produkcji czy systemów kontroli. Zjawisko to stanowi również poważne zagrożenie w egzekucji tytułów wykonawczych, ponieważ szacuje się, że w 2016 r. przynajmniej 420 komornikom przekazano do egzekucji podrobione tytuły wykonawcze. Dostępne metody oceny wiarygodności dokumentów nie pozwalają na skuteczną weryfikację tytułów wykonawczych, co z kolei prowadzi do naruszenia prawa własności ofiar przestępstwa. Wydaje się, iż pomoc w dążeniu do rozwiązania istniejącego problemu może stanowić uchwalona przez parlament ustawa o dokumentach publicznych, której celem będzie stworzenie skutecznego systemu bezpieczeństwa dokumentów publicznych.

Słowa kluczowe: fałszywy tytuł wykonawczy, komornik

Summary

The article was devoted to the problem of the existence of forged documents in circulation, including enforcement titles. The crime directed against the documents constitute a serious threat, as their effects lead to economic and social problems which include the most important ones defined as disorder of certainty of economic trade.. It is estimated that the crimes against reliability of the documents constitute 6% of all crimes, whereas among the economic crimes as many as 40%. The scale of the problem results mainly from the lack of regulations in the scope of the documents' security, insufficient level of security during the production of such documents methods, and lack of proper control and verification mechanisms. This phenomenon also constitutes a serious threat to the execution of enforcement titles as it is estimated that in 2016 at least in 420 cases the authorities were provided with forged enforcement titles. The available methods of assessing the reliability of the documents do not allow for an effective review of the enforcement titles which in turn results in infringing the ownership right of the crime's victims. It seems that the act on public documents adopted by the Parliament may be of assistance in seeking to solve the existing problem, aiming at creating an effective security system for the public documents.

Keywords: false executive title, bailiff

Bibliografia

Literatura

Jakućewicz S., Khadzhyanova S., *Sposoby zabezpieczania dokumentów*, Monografie Politechniki Łódzkiej, Łódź 2015.

- Kołecki H., *Techniczno-kryminalistyczne badania autentyczności dokumentów publicznych*, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2002.
- Krajniak O., *Zorganizowane grupy przestępcze. Studium kryminalistyczne*, Wolters Kluwer, Warszawa 2011.

Źródła

- Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady Plan działania na rzecz wzmocnienia europejskiej reakcji na przestępstwa przeciwko wierzytelności dokumentów, Bruksela dnia 8.12.2016 r., COM (2016) 790 final.
- Raport o stanie bezpieczeństwa w Polsce w 2016 roku, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Internet

- www.centrumprasowe.pap.pl/cp/pl/news/info/70465,25,debata-pap-konieczny-przeglad-mozliwosci-zabezpieczenia-dokumentow-publicznych.
- www.frontex.europa.eu/publications.
- www.polskieradio.pl/42/5202/Artykul/1831739,Uwaga-na-nowe-oszustwo-na-komornika-Falszywe-tytuly-wykonawcze-zalewaja-kancelarie.
- www.statystyka.policja.pl/st/kodeks-karny/przestepstwa-przeciwko-15/63643,Podrabianie-dokumentow-art-270.html.
- www.tvn24bis.pl/z-kraju,74/projekt-ustawy-o-dokumentach-publicznych-trafi-do-podkomisji,813005.html.